

חבר'ה, הזמן רץ! – פרשת השבוע
משפטים שבת שקלים

מאת: ב.י.ג פיש
ינואר 23, 2021

חבר'ה, זמן הוא המצרך הכי יקר שקיבלנו כאן והוא רץ ! אוזל לנו מבין האצבעות . בואו לגלות מה אפשר לעשות איתו ואיך נשמור עליו !

אוּוַאה ! פרשת שקלים ! מריחים כבר את פורים ! איזה נסים ונפלאות ! זכר למחצית השקל – מזכירים לנו את נס ההצלה מהמן הרשע ששקל עשרת אלפים כיכר כסף על ידו של אחשוורוש כדי שייתן לו רשות לגזור על היהודים , אבל אמרו לו : רשע! כבר קדמו שקליהם לשקליך ! כלומר , מצוות מחצית השקל שהקדים לנו הקב"ה כדי להצילנו מהמן הרשע , והיא היא הצדקה המצילה ממוות , כמו שנרמז במילה "מחצית" – שאם תוציא ממנה את האותיות "חצי" שזה החצי שקל שנותנים , נשאר "מת" ר"ל.

ואם מריחים את פורים , אז בעצם מריחים את פסח כי פורים זה הכנה לפסח (עיין ליקוטי מוהר"ן תנינא ע"ד). ואם מריחים את פסח , אז כבר

שומעים את הצעקות של ספירת העומר שרוב ישראל הכשרים צועקים בהתעוררות רבה. ואם כן, גם חג השבועות לא רחוק ואחריו בין המצרים ואז אלול ואז ראש השנה, וחגי תשרי וחנוכה וט"ו בשבט ושוב אנו בפרשת שקלים – וואו איך שהזמן טס!

זה ממש מזכיר לי סיפור מדהים ששמעתי פעם, על אחד שעמד בקומה העליונה ב"כלבו שלום" (זוכרים את "גורד השחקים" העתיק?) והבחין למטה באיש אחד שעומד ליד תחנת האוטובוס ונראה ממש כמו בובה זעירה. הוא רץ מהר אל המעלית, נכנס לתוכה ובבהילות לחץ על כפתור קומת הקרקע, ומיד כשדלת המעלית נפתחה הוא רץ אל הרחוב, ניגש בהתרגשות של אותו איש ונתן לו חיבוק חם ואוהב! האיש נבהל והתנער מיד במיאוס מחיבוק הדוב שלו, ואמר בכעס: סליחה אדוני! אני בכלל לא מכיר אותך!

אולי גם זה יעניין אתכם:

הפלא הגדל – יתרו

תאמין בעצמך! – יתרו

האמונה מנצחת את הטבע – בשלח

מה?! אתה לא מכיר אותי?! – נפגע המחבק – אני מכיר אותך משהיית "כזה" קטן – אמר והראה לו באצבעותיו איך הוא היה נראה לו כזה קטנטן מהקומה העליונה של כלבו שלום...

כן הזמן רץ. לכן לא אלאה אתכם בבדיחות כי ממש אין זמן ותיכף שוב פעם פרשת שקלים, רק אומר דבר קצרצר: חבר'ה – הזמן רץ! כלומר, אני לא חוזר על עצמי אלא בא להעביר מסר גדול וחשוב – שימיו של האדם עפים כמו צל עוף פורח, לכן לא כדאי להתעכב על השטויות שמציעים לנו ה"חברים" הטובים שלנו באמצעי הפרסום השונים השכם והערב על מנת להשכיח מאתנו את התכלית, אלא נחשוב שאנו כאן בעולם הזה לזמן קצוב וכדאי להתחיל לחטוף טוב, עוד יהלום, עוד מצווה, עוד פרק תהלים ומשניות – כי איך אמרו חז"ל? העולם הזה דומה לחתונה, חטוף ואכול חטוף ושתה.

ומעשה (תענית כ"ג) בחוני המעגל שתמיד היה קשה לו הפסוק – "בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחולמים", המדבר על גלות בבל ופרס שזמנה היה שבעים שנה, ושאל: וכי אפשר לישון שבעים שנה? יום אחד היה

הולך בדרך וראה איש אחד שותל עץ חרובים , עמד חוני ושאל אותו : אתה כל כך בטוח שתאריך שנים ותזכה לאכול מפירות החרוב (שרק מתחילים לצאת אחרי שבעים שנה)? ענה לו אותו האיש : כמו שאבותיי שתלו חרובים בשביל שאני אוכל פירותיהם , כך אני שותל בשביל בני .

ישב חוני לאכול בצד הדרך ונרדם ... לכמה זמן ? לשבעים שנה ! כשהתעורר ראה עצי חרובים גדולים ואיש צעיר קוטף מפירותיהם – היה זה בנו של האיש ששתל אותם – אז הבין שישן שבעים שנה .

ימיו של האדם עפים כמו צל עוף פורח , אל תתעכבו על שטויות שמציעים אמצעי הפרסום השונים , התמקדו בתכלית וחטפו טוב בכל הזדמנות אפשרית !….

כן חברים יקרים , לא נעים להודות , אבל יש מציאות שאדם ישן את כל שבעים שנותיו , ה' ירחם . הוא חי כאן כבחלום (היינו כחולמים הנ"ל) . נראה לו שהעולם הזה על הבליו ותאוותיו וטרדותיו הוא מציאות הצריכה את מלוא היחס והרצינות והריכוז . הוא משקיע בכבוד ראש בקריירה , בנדל"ן , בהעצמת הדמיון של העולם הזה ... עד שפתאום מגיע אותו היום שהוא צריך להיפרד מכל ההשקעה העצומה הזאת , ורק אז הוא מתעורר ונזעק : מה?! אני משאיר הכל כאן ? אז בשביל מה השקעתי את מיטב שנותיי וכוחי ? הכל נשאר לבנים שלי (כמו אותו אחד ששתל חרוב ורק בניו אכלו ממנו) . פתאום הוא נזכר לחשוב על המקום אליו הוא הולך , לשם הוא לא לוקח לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות , ולא את התואר ולא את התלוש משכורת ולא את ביטוח המנהלים ... רק תורה ומצוות ומעשים טובים . ואז הוא מתחיל לעשות חשבונות – אילו מצוות ומעשים טובים הוא עשה , ועל כל נקודה טובה שמוצא בעצמו הוא שמח ובוכה – שמח על המצווה שעשה , ובוכה למה לא עשה יותר ...

אכן , זה ממש לא נעים ולא כדאי בכלל לרמות את עצמנו בעולם הזה על חשבון העולם הבא , כמו שסיפרו פעם על שני אנשים שהתווכחו – אחד כפר בעולם הבא והשני האמין בעולם הבא . אמר המאמין לכופר , "תשמע, בוא נעשה חשבון ריאלי . לשיטתך אני סתם מבזבז את הזמן כשאני עוסק בתורה ומצוות , ולשיטתי אתה מבזבז את הזמן בכל ההשקעה שאתה משקיע בעולם הזה . עכשיו בא נראה – מצד החיים בעולם הזה אין הרבה הבדל ביני לבינך , כמו שאתה אוכל אני אוכל (ואני אוכל יותר טוב כי יש לי כל שבוע שבת של מאכלים נפלאים עם תבלין ושמו שַבָּת , אבל עזוב , נגיד שאתה אוכל יותר טוב , אבל בכל זאת גם אני אוכל) . אתה מטייל ,

גם אני מטייל , יש לך אישה , גם לי יש אישה . ילדים – גם לי (לא נתחיל שוב לעקוץ שלי יש הרבה יותר נחת מהילדים). בקיצור , בחשבון של העולם הזה גם אם נאמר שיש לך יתרון עלי , זה ממש לא משמעותי .

מה קרה לך ? אני מכיר אותך עוד כשהיית כזה קטן …

“עכשיו בוא נלך צעד קדימה . מה קורה אחר כך … תחילה נדבר עליך . אתה אומר שכשמתים אין כלום , פשוט נכבה האור וזהו ? (עפ”ל) . אז אם באמת כשתמות זה יהיה כך , ניחא . אבל אם לא …? מה יקרה כשתגלה שחיית כל ימיך בטעות מזעזעת כזו ? ושכן יש עולם הבא ויש את עונשי הגיהינום , והחמצת שנות חיים בהם יכולת לצבור חיים נצחיים ? אוי ו ! מי יכול לסבול את הצער והצעקה המרה שנשמתך תצעק ?

“עכשיו נדבר עלי . אם כשאמות זה כמו שאני מאמין , אז אי אפשר לתאר את האור והשמחה של העולם הבא , ואיזה אושר יהיה לי שהשקעתי במה שצריך להשקיע ומחכה לי טוב ועונג נצחי שאין הדעת יכולה לשער עד כמה זה טוב ומתוק .

“ועכשיו שים לב ! ואם זה כמו שאתה אומר – אז מתי בכלל אדע שטעיתי ?

“נמצא , שאתה חי בריזיקה עצומה – גם כאן אתה לא כזה נהנה כמו שהיית רוצה שנחשוב , וגם אחרי כן , במקרה הכי טוב מבחינתך אתה פשוט נכבה . ואם טעית ? אוי ואבוי .

“אבל אני עם האמונה שלי – גם בעולם הזה אני חי טוב לא פחות ממך

ואף יותר , כי יש לי אמונה ונחמה ועוד הרבה דברים , וגם מחכה לי
עולם הבא , נצח נצחים של טוב , ואם חלילה לפי שיטתך טעיתי ? אז מה ?
אני אפילו לא אדע מזה ...”

ועל זה אנחנו צריכים להכיר טובה להמן . כי הוא אמר “ישנו עם אחד ”
ודרשו חז”ל שישנים מן המצוות . כי עם ישראל בגלות של בית ראשון
נפלו לשינה כזו ששכחו את כל התכלית והיה להם נוח בגלות – נוח
להתערב עם הגויים , איך אומרים היום ? סבבה... בכיף ... אבל המן הכריח
אותנו להתעורר , והועיל יותר מכל הנביאים כמו שאמרו חז”ל במגילה
(יד) : גדולה הסרת טבעת (שאחשוורוש נתן להמן לחתום על הגזירה)
יותר מארבעים ושמונה נביאים ושבע נביאות שנתנבאו להן לישראל ,
שכולן לא החזירום למוטב ואילו הסרת טבעת החזירתן למוטב .

בקיצור , הגבאים כבר מקשקשים בקופות הצדקה , ואולי על הקול הזה של
קשקוש הקופות נאמר “באחד באדר משמיעין על השקלים ” – משמיעים את
קול קשקוש המטבעות בקופת הצדקה , בשביל לבטל את הקשקושים שמוכרים
לנו השכם והערב בתכניות האקטואליה והצרכנות , כי הצדקה היא ההיפך
מכל הלוקשים שהם מוכרים לנו , כי צעקת תאוות העולם הזה באה מהרצון
לקחת ולקחת כמה שיותר מהעולם הזה , לכן האדם נולד עם ידיים
קמוצות , והצדקה היא בדיוק ההיפך – לתת ולתת וכמה שיותר , לכן האדם
נפטר עם ידיים פתוחות כאומר – איי ! חבל שלא נתתי יותר ממילא אני
לא לקוח מכאן כלום איתי ...

רגע , איך זה קשור לשמחה ? ובכן , ככל שאנו שקועים יותר בענייני
העולם הזה ודאגותיו , שעיקרם דאגות על ממון , כך נמשכות המרה
השחורה והעצבות על האדם . וככל שזוכרים יותר את הבלע העולם הזה
ואת נפלאות העולם הבא , כך שמחים יותר וחוטפים עוד ועוד טוב , לכן
טוב לחשוב על הסוף כדי להתעורר מהחלום הרע ולהבין שאשרינו
שזכינו ! באמת אשרינו ורק אשרינו !

ועוד משהו – השבת מברכים את חודש אדר , אז שיהיה חודש טוב ומבורך
ומשנכנס אדר מרבין בשמחה !

הזמן הוא המצרך הכי יקר שיש לנו , מה עוד אפשר ללמוד עליו ולעשות
איתו ? כנסו לקישור הזה ותבינו ! ולא רק , כל שבוע אנחנו נהנים מעוד
חידושים נפלאים על פרשת השבוע , כנסו לכאן ותיהנו גם אתם !

כל שבוע אנחנו נהנים מעוד חידושים נפלאים על פרשת השבוע ,
כנסו לכאן ותיהנו גם אתם .